

skal ind, og de svage, der skal ud. Jeg vil i hvert fald gerne se det, hvis nogen på noget tidspunkt her fra talerstolen kan vise og fortælle mig, hvor det står.

Jeg synes stadig væk, at det vil være rigtigt, at vi tager debatten, der vedrører B 91, under B 91, og når jeg siger det, så er det, fordi jeg mener, at det egentlig er en debat værd, hvad der er muligt for os set i forhold til, at der bliver bygget noget mere, men den debat ligger under B 91. Og jeg vil så også godt sige – og det kan hr. Knud Erik Hansen jo så tænke lidt over, indtil vi når til debatten om B 91 – at vi altså har lagt ud til kommunerne at have det her ansvar i forhold til byggeriet, og så kan hr. Knud Erik Hansen jo, til vi når B 91-debatten, overveje, om det er sådan, at man fra SF's side mener, at vi skal fratage kommunerne den ret, de i dag har til at vurdere, hvornår der er behov for at bygge mere, eller at der ikke måtte være behov for at bygge mere.

Jeg vil godt sige, at jeg synes, de her forslag giver nogle fantastisk gode, konstruktive muligheder for de enkelte kommuner til netop at kunne gå ind og løse de problemer, der måtte være, og det er også grunden til, at jeg synes, det er rigtigt, at den enkelte kommune ikke skal pålægges at bruge alle redskaberne. Hvis ikke der er behov for det, så skal de vel heller ikke pålægges det.

De får nogle redskaber, og det er så kommunens initiativ.

(Kort bemærkning).

Egil Møller (DF):

Jeg kan jo starte med at berolige den socialdemokratiske ordfører med, at jeg har læst lovforslaget, og jeg tror egentlig også, jeg har forstået indholdet. Men jeg lagde mærke til under bemærkningerne heroppefra fra fru Lissa Mathiasen, at vi her står med nogle problemer, som man ikke kan løse, hvis jeg hørte ret.

Da må jeg så sige til Socialdemokratiet, at når der ikke er nok boliger, er det set med mine øjne faktisk selvforskyldte problemer, for man har jo ikke lukket slusen for alle disse mange udlændinge, som kommer her til landet, mange af dem illegalt. Det ved fru Lissa Mathiasen jo udmærket.

Så problemet er, kan jeg godt se, svært at løse for regeringen, og det her løser ingenting. Hvis man havde mere blik for at løse de boligpolitiske problemer for de svage danskere, jamen så

havde man fuld opbakning fra mit partis side, men det tænker man altså ikke nær så meget på.

(Kort bemærkning).

Annie Lunde Hansen (CD):

Jeg vil godt spørge fru Lissa Mathiasen: Jeg håber, jeg hører rigtigt, at man fra regeringens side vil arbejde kraftigt på at få nogle frivillige aftaler om at få de kommuner, som i øjeblikket ikke bærer deres ansvar med hensyn til almenlystige boliger, til at tage nogle af de almenlystige boliger. Det kunne måske også løse lidt op for fru Aase Madsens enlige mødre-lejligheder, for de enlige mødre kunne jo sagtens bo i Gentoftene i nogle lækre almenlystige boliger i lav bebyggelse og have det rart.

Altså lad os dog få dem fordelt.

Jeg vil håbe, at fru Lissa Mathiasen her vil bekræfte, at regeringen og Socialdemokratiet og andre partier går ind i de frivillige ordninger om almenlystige boliger i de kommuner, som ikke lever op til deres ansvar i øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tror godt, de ordførere, der taler om at overtale kommuner som Gentoftene til at medvirke frivilligt, selv kan høre den lidt hule klang i disse besværgelser. Lad os se bort fra den slags hule erklæringer og så komme ned til bundlinjen. Og det er jo den, som jeg har diskuteret med fru Lissa Mathiasen: at det bliver altså sværere for flygtninge/indvandrere og børnefamilier med sociale problemer at få en lejlighed.

Det ved fru Lissa Mathiasen; det fremgår jo krystalklart af de høringssvar, der ligger fra f.eks. Københavns Kommune, Danmarks Lejerforening, Det Danske Center for Menneskerettigheder, osv., at bl.a. dette beboermaksimum, som man foreslår fra regeringens side, gør det jo vanskeligt i København f.eks. at finde en bolig til en familie med mange børn. Det skal man ikke snakke udenom. Det er hensigten at gøre det vanskeligt for disse familier at få noget at bo i, ja, det er måske ikke hensigten, men det bliver i hvert fald virkningen, og det synes jeg altså godt jeg vil have et svar på: Hvorfor gør man det? Hvorfor skaber man ikke nogen andre muligheder for de familier? Det synes jeg ikke er socialt ansvarligt fra Socialdemokratiets side; det må jeg sige.